

vil man se, at det er ikke for, hvad der ser ud som Dumbug og alt Sligt, som tilskyndende er stort, han har stridt, men han har tværtimod vist, at alt Sligt burde banlyses, og at man burde vende tilbage til det Simple og Naturlige og ikke til dette Opfkuede, som man tværtimod andetsteds paa hans Tid i høi Grad var hengiven til. Jeg mener altsaa, at det er aldeles i sin Orden, at Alle ere enige om, at man bør hædre Mindet om Holberg paa en værdig Maade, men netop en værdig Maade maa være en saadan, der stemmer med den Mands hele Tankesæt, som man vil hædre. Naar man i sin Maade at hædre ham paa gaar aldeles imod de Anskuelser, som han har været en Talsmand for, saa siger jeg, at det er ikke nogen værdig Maade at hædre ham paa. Den høitærede Minister har nedsat Summen, jeg veed ikke paa hvilken Post; men denne Nedsettelse passer ind paa en Post, nemlig en Post paa 20,000 Kr., jeg veed ikke, om det er den, der er faldet bort, der angaar en Souper til 10 Kr. pro persona. Jeg indser aldeles ikke, hvorledes Holbergs Minde kunde hædres ved, at denne Bespisning havde fundet Sted, det ser jeg ikke. Det er maasse netop den Post, som Ministeren har troet at være overflødig, det veed jeg ikke, men mig forekommer det i alt Fald at være heldigt, om han havde tænkt sig, at den kunde gaa ud. Dernæst er der en Indbydelse til 50 fremmede Gjæster, som skulde underholdes her i 8 Dage. Ja, hvis vort Sprog var et saadant, der forstodes af hele Verden, saa var det en anden Sag, men vi kunne jo ikke med nogen Fornuft indbyde Andre til at møde her og se paa vore nationale Skuespil end dem, der forstaa vort Sprog, i det Høieste kunde man altsaa komme til vore 2 Nabolande, Sverige og Norge. Det forekommer mig, at denne Post er meget mere skikket til at forherlige Theaterchefens Evne til at holde Taler paa fremmede Sprog, end den var skikket til at forherlige Holbergs Minde, ikke at tale om, at disse Festsmaaltider til 25 Kr. pr. Hoved vistnok ere meget stridende mod de Anskuelser og den Tarvelighedsaand, som Holberg i sin Tid forsegtede. Jeg skal imidlertid ikke opholde Thinget længere, da jeg haaber, at Bevillingen bliver negtet, saa at der altsaa ikke er nogen særlig Grund til at forhale Sagen, men jeg vil tillade mig at sige, hvad jeg vilde anse for at være en værdig Maade at hædre Holbergs Minde paa ved denne Seilighed. Det forekommer mig, at hans Indvirkning i Nutiden paa hele Folket meget mere fremkommer ved Læsningen af hans Skrifter end ved at se hans Skuespil opførte paa Theatret, der er jo saa saa af

vore Medborgere, der have Seilighed til at komme og se dem her, og hvis de bleve opførte andre Steder, vare de maasse ikke værd at se. Det forekommer mig derfor, at hvis man foranstaltede en billig Udgave af Holbergs Skrifter, saaledes at selv de fattigste Folk kunde anstaffe sig den uden den Bøjvær, vilde det være et Punkt, hvori man kunde siges paa en værdig Maade at hædre hans Minde, og hvorved man kunde lade Nationen komme til at have ham i friskt Minde. En anden Ting var, at man anstaffede en Statue for denne Mand. Jeg vil nu ikke benævne den, som vi have fremstillet foran Theatret, saaledes som jeg mener, at den er, men det forekommer mig, at den lader meget tilbage at ønske i Retning af Skønhed, og det skulde jo dog ved et saadant Kunstværk være det Fremherstende. Jeg kunde ogsaa finde, at det vilde være rigtigt, om Theatret for sit særlige Bedkommende gav hver Mand her i Landet, som vilde se disse Skuespil opførte, Seilighed dertil, uden at det kostede noget. Det er ogsaa en Ting, jeg mente, der kunde være Anledning til, og det forekommer mig, at den Theaterfest, der blev holdt for Dehlenschläger, havde et meget passende og værdigt Præg; noget Lignende kunde ogsaa ske med Hensyn til Holberg. Saaledes tror jeg, man paa en passende og værdig Maade kunde hædre denne, man kan vel sige, vor Literaturs og vor Scenes Fader, men derimod ikke paa den anden Maade. Der kunde vel nok være nogen Anledning til at gennemgaa alle disse forskjellige Poster, men da der foreløbig ikke er nogen Fare for, at de skulle blive bevilgede, vil jeg paa ingen Maade med min ikke interessante Tale opholde Thinget og skal derfor slutte.

Talner: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos) tog levende Ordet for et Forslag af den høitærede Minister om at fordoble Tilskudet til et Folke-museum i Rjøbenhavn. Det er en Sag, som jeg tror, der ikke findes nogen hverken her i Thinget eller blandt vore Meningsfæller udenfor Thinget, som ikke har en levende Interesse for eller som underfjender Betydningen af. Men naar der nu tages Ordet saavel fra den høitærede Ministers som fra det nævnte ærede Medlems Side for at forhøje Tilskudet, paatrænger der sig visse Betragtninger, som man ikke kan styde fra sig. Hvorledes er dette Museum blevet til, hvem staa i Spidsen for det? Indbydelsen dertil udgik fra en stor Komite, hvori der sad flere af vore rigeste Godsetere og rigeste Mænd i Rjøbenhavn, der indbød til en offentlig Subskription, til en Indsamling af Penge for